

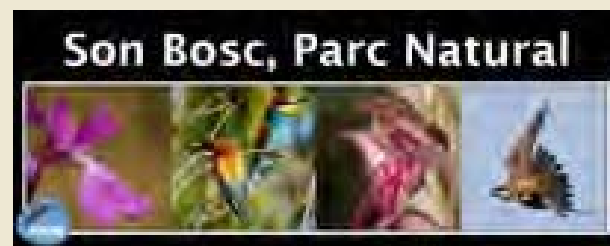
L'ornitologia a l'estiu

"A l'estiu tota cuca viu", diu la dita, que sembla no complir-se per als aucells. A les hores centrals del dia, l'activitat dels nostres amics emplomallats davalla de tal manera que, llevat de zones humides puntuals i qual-que rapinyaire aperduat, sembla que aquests animalons hagin desaparegut del mapa. L'activitat d'observació dels ornitòlegs sembla que va unida amb la dels aucells, llevat de sortides matineres per sentir i afinar durant una curta estona petits passeriformes o de sortides crepusculars per sentir cantar enganapastors o altres aus nocturnes. Però us ben asseguram que l'activitat ornitològica no desapareix, de cap manera. Aquests mesos són de màxima activitat: s'està enllestit un anuari ornitològic, s'acaba de perfilar un atlas d'aus nidificants de Ma-llorca i Cabrera, es prepara la revista que teniu ara a les mans, alguns ornitòlegs més agosarats pugen putxets per observar com els falcons marins s'atipen de cigales, es duu a terme el seguiment de la mèrlera vermella i la coablanca als cims més alts de la Serra, es preparen calendaris de sortides i activitats que començaran a la tardor... se segueix vigilant Son Bosc i el que batega al seu voltant.

A l'estiu, l'aturada dels polítics sí que sol ser ben efectiva, llevat d'enguany. Enguany, i de manera inèdita, Partit Popular i Unió Mallorquina han decidit que és necessari seguir fent feina a l'estiu, ampliant el període de sessions del Parlament per poder votar i declarar d'"Interès Autonòmic" el projecte de camp de golf de Son Bosc, 25è golf de Mallorca. La urgència per aprovar la llei que toma el recent PORN supera la calor estival i les ganes d'estiuejar d'alguns sectors de la política. Per altra banda, no han trobat adient accelerar l'aprovació d'una nova llei del sòl i això pot esperar més enllà de l'estiu o qui sap fins quan. En el moment que sembla que els interessos polítics puguin estar lligats a interessos particulars és quan els ciutadans d'aquestes illes s'han de demanar: cap a on anam?.

El 12 de juny, més de 80 persones i diversos mitjans de comunicació, ens acostàrem a Son Bosc per veure els falcons marins i la natura i el patrimoni que podem perdre amb aquestes demostracions d'ignorància ambi-ental i per dir "JA BASTA" de política bruta i moguda pels fils dels poderosos.

Al GOB no tancam per vacances. Ens relaxam, sí, però amb un ull obert.

Fes un clic per Son Bosc!
<http://www.gobmallorca.com/sonbosc/>

Fotografia aportada per Hadoram Shirihai, *Albatrosses, Petrels and Shearwaters of the World*, A & C Black, London ©

La nostra portada

El protagonista de la nostra portada és un virot petit (*Puffinus mauretanicus*). Aquesta és una au pelàgica, es a dir, viu tot l'any a la mar, amb desplaçaments espectaculars per les costes atlàntiques que duen a alguns exemplars fins al mar del Nord. A finals d'hivern, però, tota la població reproductora es troba a un únic lloc, les Illes Balears.

És una espècie endèmica, que cria exclusivament a les nostres illes. Això la fa molt especial, ja que el seu futur dependrà molt de la nostra capacitat de mantenir en condicions les seves àrees de nidificació.

Aquesta espècie, fosca i més petita que una gavina, que podem veure vo-lant ràpidament per damunt les ones, és capaç de submergir-se a mes de 20 metres baix l'aigua, amb l'ajuda de les seves ales, per pescar petits peixos i al-tres animals dels quals s'alimenta. Actualment és una espècie en perill crític i els problemes que té són molts grans, especialment els derivats de la introducció de depredadors a les colònies de cria i per la mort accidental en arts de pesca. És la nostra obligació posar remei als problemes que l'afecten i és necessari i prioritari saber quantes més coses millor sobre aquest, el "nostre" au-cell marí. •

Es Busqueret aplaudeix...

Protecció dels sistemes dunars

Fa uns anys, vaig veure com el Ministeri de Medi Ambi-ent, Medi Rural i Mari iniciava a Formentera una sèrie d'ac-tuacions: col·locació de barres, cordes i passarel·les de fusta per protegir les dunes i la vegetació que hi creixia. Una de les espècies que se n'havia de beneficiar havia de ser el molinet (*Silene cambessedessi*), planta endèmica d'aquesta illa, d'Eivissa i d'alguns indrets de la costa valenciana. Re-sultava una mica xocant que s'hagués de dirigir els humans per rutes establertes per cordes i senders de fusta elevats.

No fa gaire, la destrucció de les dunes, provocada per cavallistes i gent a peu, perjudicava i amenaçava seriosament a l'herba de renegat (*Otanthus maritimus*), una rara composta present a l'Arenal d'en Casat (Santa Margalida). Les actuacions del Ministeri, dirigides a ordenar l'ús recrea-tiu de la zona, potser faran que aquesta espècie no es perdi per sempre.

Personalment, la instal·lació de barreres, cordes i passarel·les no és la meua idea de com ha d'estar un lloc natural, però és l'única solució per a lluitar contra l'obertura incontrolada de camins sobre les barres dunars i els de-sastrosos canals erosius que augmenten, any rere any, i hi impedeixen l'establiment de la vegetació.

Però a les dunes no només les plantes necessiten es-tabilitat, també les aus, com la cucullada (*Galerida theklae*), el vitrac (*Saxicola torquatus*), el busqueret de cap negre (*Sylvia melanocephala*), la titina d'estiu (*Anthus campestris*)

o el tiruril·lo camanegre (*Charadrius alexandrinus*) necessi-ten tranquil·litat i recer per poder reproduir-s'hi i trobar-hi aliment.

Vivim en una societat amb poca educació ambiental, on encara és necessari posar barreres per evitar que sortim dels camins, on encara és habitual que es rompin intencio-nadament les trampes de captura d'arena i es robin barres i cordes per a l'ús particular. Tot i això, alguns anem poc a poc, entenent que és necessari perdre la llibertat d'anar per onsevulla per a conservar el que encara ens queda. •

Pas restringit a les dunes de Son Real, a Santa Margalida.

Es Busqueret es queixa...

Degradació dels illots a l'estiu

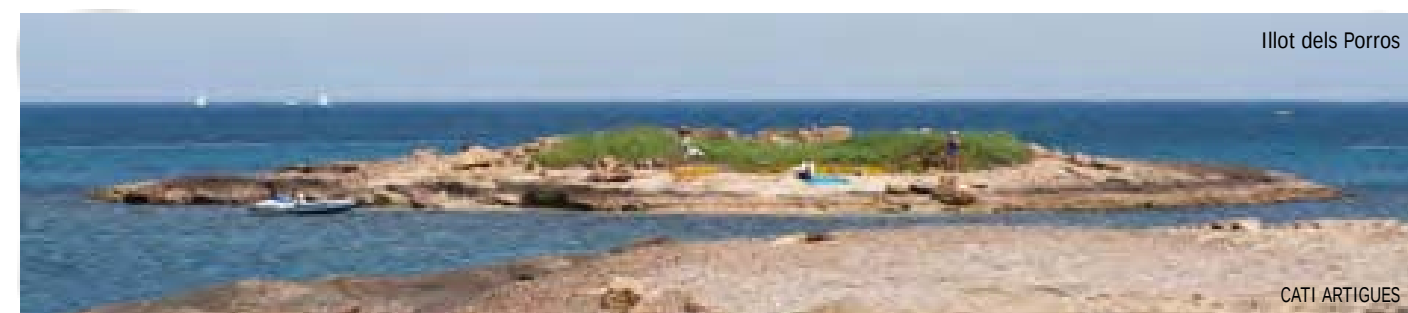
Les illes ens atreuen —nosaltres vivim en un dels casos més paradig-màtics—. La gent hi acudeix en massa, potser en un intent d'aïllar-se de la que és la seva realitat immediata la major part de l'any. Aquí la densitat de perso-nes multiplica per un parell la que molts d'aquests visitants troben als seus län-der de procedència, però què més els és...

Els illots que envolten Mallorca es-tan doblement aïllats i el seu accés és més dificultós (no tenen port ni aero-port). Per això són encara més atrac-tius: només alguns "Robinson Crusoe" a

temps parcial, locals o forans, hi poden arribar nedant un bon bocí o, més habi-tualment, en embarcació (barca, caiac, velomar...). Precisament aquest doble aïllament ha estat el que ha fet possi-ble que en alguns d'aquests illots encara hi puguin viure algunes espècies d'aus i d'altres animals que un temps devi-en ser molt més comuns al llarg de la nostra costa, aleshores encara no bale-aritzada. Per posar un exemple, a l'illot d'és Pantaleu, a menys de 200 metres de Sant Elm, encara s'hi reproduïxen virots (*Calonectris diomedea*) i nonetes (*Hydrobates pelagicus*), entre d'altres espècies. El desembarcament no auto-ritzat en aquest illot està prohibit (forma

part del Parc Natural de sa Dragonera), però tot i això és habitual observar-hi gent. I si aquesta és la situació en un illot protegit, ja podem veure què passa a la resta: gent fent-hi renou, deixant fems, o fins i tot causant algun incendi són situacions habituals.

Els illots conserven encara una part de l'essència de les petites illes mediterrànies i són importants per a al-gunes espècies amenaçades de la nos-tra flora i fauna. El litoral de Mallorca ofereix possibilitats de sobra per gaudir de la costa, per la qual cosa no és gens necessari deixar també la nostra em-premta als illots. •

CATÍ ARTIGUES